

postavim: murčiki, ščurki (Weinzerl) martinci ali gošace, i. t. d. — Molek (paternošter), postavim na molek znam moliti, na bukvice ne. — Lébat; če človek kolne in véka, se pravi de léba. — Okrevati (reconvalesciren), bolnik pravi: dolgo sim ležal, zdaj pa žé nemalo okrévam. Ta beséda se sliši tudi na Gorénském. — V ganjen (festgesetzt), postavim: učitelj nima vganjene bire. — V béli Krajni se sliši: Bernja (perst), postavim: Bog je človeka iz bernje ustvaril; besédo perst imajo tudi. — Skitati se (vagabundiren), postavim: moj brat se po ptujim skita. Ta beséda se sliši tudi med Kerko in Savo. — Zarad, sporad, zbog (wegen), postavim: zarad tega, sporad mene, zbog tebe je peršel. — Na Gorénském, v Sévškém kraji so navadne té le beséde: Ničica (das Nichts) postavim: Kaj mi boš dal? Odgovor: ničico; ali bogatimu je pét goldinarjev ničica. — Pôren, a, o, (offen, frei), postavim: okoli cérkve mora biti vse porno; pôrna dolina. Ta beséda je iz ravno tiste korenine izrastla kakor beséda odpreti. Rók pomeni na Sévškém tisti strah, ki pravijo, de poméni, de bo kdo umerl; postavim: sosed je zlo bolan; pravijo, de bo umerl, rok so že tudi slišali. Rok se sliši, če se komu zdi, de kdo pod streho kakošno diljo žaga; ali če kaj pod streho zaropotá i. t. d. Po drugih krajih se ta strah imenuje spomín. —

(Konec sledí.)

V jeseni spomlad na Krajnském.

(Dišeče in divje vijolice v cvetji) smo 7. dan tega mesca v c. k. botaniškém verti vidili, ktere sicer nar bolj okoli sv. Jurja cvetó, pa ne samo vijolice, ampak tudi grašice, ali skalne hrušice (Felsenbirn) so v lepim cvetji. Ljudjé pravijo, de vijolčino in drugo cvetje lepo in gorko jesen pomeni. In skorej bi bili tudi mi tacih misel; zakaj ravno ta dan zvečer, predenj smo se, v družini drugih treh gospodov, iz imenovaniga verta podali, bilo je že pol sedmih, smo vidili k svojimu nar večimu začudenju v travi in po raznih gredicah toliko kresnic, de jih dostikrat o kresi toliko vidili nismo. Ali ne pomenijo kresnice gorko in lepo jesen? —

Oroslav.

Černe bukve.

Odprite se zopet černe bukve, de bomo v vas zapisali tiste razsajavce, ki pridejo iz kmetov v Ljubljano na ogled za vojaško nabero (rekrutirango), in ki se obnašajo kakor živina. Gerdó je viditi in slišati, kar po poti in v Ljubljani ti požvinjeni ljudjé počenjajo. Upijejo, kolnejo, na glas klafajo, eden družiga suvajo in se pretepajo, memo gredoče nadležvajo, in pijani semtertje vehljajo, de človeka grozi, tako derhal srečati. Pretečeni teden je bilo v Ljubljani silno veliko tacih gerdúnov; nektere je mogla mestna gosposko clo zapreti.

Ko bi za vojaški stan odločeni fantje veseliga serca na ogled šli in ukali — jim tega veselja, v častni vojaški stan stopiti, nobeden ne bo branil, marveč bi nas veselilo, de imamo od hrabrih fantov prihodnje junake pričakovati. Ali to veselje, ki ga popisani razsajavci vganjajo, je le pijanost, s katero se hočejo omotiti, kér jim prave hrabrosti (kuraže) manjka. Taki razsajavci bi se raji lesici na rep vsedli in jo pobegnili, kot de pridejo v Ljubljano k vojaški zberi. Če pa bolj na tanjko pregledamo take ljudi, bomo koj vidili, de lepó zrašeni, krepki in zdravi fantje večidel bolj mirno gerdó med drugimi razsajavci, zató kér jim je skerb, kaj se bo v prihodnji uri z njimi zgodilo. Nar hujsi razsajavci so

tisti, ki vedó, de niso za vojaški stan, in res je, kar pregovor pravi, de slaba pokveka nar bolj veka. Take krevlje ne vedó, kaj de bi počele od veselja, de niso za nobeno rabo, ter mislijo mestnikam z gerdim zadržanjem svojo imenitnost pokazati!! Mestniki pa že vedó, kaj vaše razgrajanje pomeni — vaše vpitje je vpijanjeni strah in neumna ošabnost. Pojte rakam žvižgat!

Zahvala.

Gospodama iz Kersnic in iz Maliga Ločnika, ravno takó tudi gosp. Matiju Snoju, fajmoštru v Munah, gosp. Janezu Kunstelnu, fajmoštru v Lešah in pa gosp. Hafnerju, oskerbniku baron Cojzove grajšine, ki so kmetijski družbi poslali korúnoviga semena, se v imenu družbniga odborstva za poslani dar tukaj očitno in serčno zahvalimo.

Vredništvo.

Odgovori vredništva:

Častit. gospodu Aug. Ž. Kako je z gnjilim korúnam ravnati, so med več družimi sostavki oznanile Novice v 40. listu, kjer so gosp. F. Šmidt razsodbo slavniga Graškiga zborá nemških kmetovavcov na znanje dali. — Tukajšna družba sv. Florijana obseže le Štajarsko, Koroško in Krajnsko deželo; v Tersti pa ste dve drugi, tudi visoko čislani družbi, ki sprejemate deležnike iz vsih krajev našiga Cesarstva.

Častit. gospodu —n— iz Šneperka. Odgovor na Vaše vprašanje so dali tudi gosp. F. Šmidt v 40. listu Novic. Z žalostjo smo brali Vaš popis, de korúnova boleznin tudi hudo razgraja po Šneperskim in Bistriškém kantonu in v bližnih hrovaških krajih.

Vredništvo.

Pozdrav iz Ljubljane.

Ko sim se 8. Veliciga Serpana z veselím sercam na pot podal, po pretečenih peterih letih zopet enkrat ljubo žlahto in svoje drage prijatle na Dunaji in na Štajarskim obiskati, nisim mislil, de bom proti koncu svojiga popotvanja na Dunaji obležal, in de me bo merzlica tresla, namesto veseliga gostovanja v Gradci. Pač dostikrat sim se spomnil, de človek le obrača, Bog pa oberne! Zdej sim pa vesel, de sim spet zdrav in pri ljubljenih Novicah v Ljubljani. Se bo z božjo pomočjo prihodnje leto zgodilo, kar letas nisim mogel storiti. De sim tedej zopet v Ljubljani, oznanim častitim bravecam Novic, ki mi morebiti imajo kaj pisati ali za Novice kaj poslati. Serčno Jih pozdravim!

Dr. Bleiweis.

Znajdba vganjke v poprejšnjim listu je:

Matica med čebelami.

Današnjemu listu je perdjana 21. doklada.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnju	
	10. Kozoperska.	5. Kozoperska.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	2	12	2	15
1 » » banaške....	2	21	2	36
1 » Turšice.....	1	18	1	20
1 » Soršice.....	—	—	1	38
1 » Reži.....	1	34	1	30
1 » Ječmena.....	1	8	1	10
1 » Prosa.....	1	6	1	3
1 » Ajde.....	1	20	1	14
1 » Ovsá.....	—	51	—	45